

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/67/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8406010140
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8406010140.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a prísediacich JUDr. Anny Gaborčíkovej a Bc. Moniky Kuchtovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.03.2019 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný
D. E., nar. X.XX.XXXX T. X., W. U. S., I. M. XX/XX, K. X.,

uznáva sa za vinného, že

1. ako manžel J. E., Q.. XX.X.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti v S. Q. I. M. Č.. XX/XX, tejto spôsobil najmä od jesene 2004 do 7.1.2006 fyzické a psychické utrpenie tým, že ju po požití alkoholických nápojov opakovanne ponižoval vulgárnymi nadávkami, taktiež ju bil údermi rúk po tele, kopal do zadnej časti tela, žiadal od nej viackrát vrátenie šperkov a s nožom v ruke sa jej vyhrážal, že jej odreže aj ucho s náušnicou a vyhrážal sa jej zabitím v dôsledku čoho poškodená zo strachu o svoj život utekala z domu ku svojej matke, avšak k lekárovi na ošetrovanie sa ísť hanbila, pričom poškodená naposledy odišla ku svojej mame N.S. U., dňa 7.1.2006 a tam aj ostala,

2. dňa 9.1.2006, večer okolo 20.15 hod. prišiel k rodinnému domu N. U., Q.. XX.X.XXXX, kde preliezol uzamknutú, 2 metre vysokú bráničku vedúcu do dvora, vošiel do dvora, kde najprv búchal na dvere a okná domu a chcel vidieť svoju manželku, ktorá keď prišla k dverám, tak sa nasilu tlačil do domu, v čom mu bolo zabránené, a preto obvinený následne aj naďalej búchal na dvere domu, v dôsledku čoho ich poškodil a taktiež rozbil na jednom z okien vonkajšiu sklenenú výplň, čím svojím konaním spôsobil majiteľke rodinného domu N. U. škodu vo výške 22,41 Eur,

t e d a

v bode 1 rozsudku

-týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie najmä ponižovaním, vyhrázaním, údermi, kopaním, agresívnym chovaním a vyvolávaním strachu alebo stresu, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie a v páchaní činu pokračoval po dlhší čas a čin spáchal so zbraňou,

v bode 2 rozsudku

-neoprávnene vnikol do obydľia iného a prekonal prekážku, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu,

č í m s p á c h a l

v bode 1 rozsudku

-zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), písm. b) Trestného zákona,

v bode 2 rozsudku

-prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2015 za použitia § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona na ú h r n ý trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd stanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 19.04.2006 obžalobu pod sp. zn. Pv 17/06 - 32 na obžalovaného D. E. pre skutok, ktorý je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku, pričom na rozdiel od tohto rozsudku, kde je skutok rozdelený do dvoch samostatných skutkov, je skutok uvedený v obžalobe prokurátorky formulovaný do jedného spojeného skutku, ktorý prokurátorka právne kvalifikovala ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015 a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Vzhľadom na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To 5/2015 zo dňa 19.11.2015, ktorým zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a kde konštatoval závažné opakované procesné pochybenia súdu prvého stupňa, súd vzhľadom na nové zloženie senátu v zmysle Dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Okresného súdu Kežmarok na rok 2017 rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná odznovu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.01.2018 obžalovaný vo vzťahu ku skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe prokurátorky za vinu v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Nakoľko obžalovaný na tomto hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, súd v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 10.01.2006, jej pokračovanie zo dňa 17.03.2006, ako aj jeho výpoveď pred sudcom pre prípravné konanie v súvislosti s rozhodovaním o jeho vzatí do väzby. Vo svojej výpovedi na dňa 10.01.2006 ako aj pri doplnení výpovede zo dňa 17.03.2006 obžalovaný uviedol, že všetko, čo mu je kladené za vinu nie je celkom pravda. Pravdou je, že bol v dome svojej svokry, pretože tam išiel za manželkou a chcel, aby sa vrátila domov, odkiaľ v sobotu odišla. Najprv sa jej pokúšal volať na mobil, ale ten nedvíhala. Preto išiel k domu jeho svokry osobne, preskočil bráničku, ktorá bola zamknutá, búchal na okno, potom prešiel k dverám, na ktoré v zlosti búchal. Potom opäť išiel k oknu, na ktoré búchal a to sa rozbilo. Potom sa ho svorka opýtala, kto je, na čo jej povedal, že to je on. Jeho švagriná D. mu hovorila, aby išiel preč. Mal dosť vypité ale zdá sa mu, že dvere mu neotvorili. Potom ešte raz búchal na dvere, kde mu švagriná D. povedala, aby išiel domov. Keď mu neotvorili, opäť preskočil bráničku a išiel domov. Je pravdou, že sa s manželkou vadia, a to kvôli peniazom, pretože on dáva manželke celú výplatu a ona nevie nič ušetriť. Pri hádkach väčšinou jeho manželka odíde z domu a potom sa vráti. Obžalovaný poprel, že by sa manželke vyhrážal, kopal ju do zadku alebo jej nadával. Pri rozhodovaní o vzatí do väzby obžalovaný pred sudcom pre prípravné konanie uviedol, že je mu ľúto, čo spravil a sľúbil, že sa polepší.

Na tomto hlavnom pojednávaní svedkyňa - poškodená J. E. odmietla vypovedať. Preto súd v zmysle § 263 ods. 4 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní zápisnicu o jej výsluchu v prípravnom konaní. S obžalovaným uzavrela manželstvo v máji 2004 a to hodnotila ako normálne. Aj keď si obžalovaný vypil alkohol, nebol pod jeho vplyvom agresívny. Neskôr čoraz častejšie začal obžalovaný

požívať alkohol a pod jeho vplyvom sa s ňou hádal a vulgárne jej nadával, že je kurva a piča. Ona sa snažila veci riešiť pokojne a obžalovaný si niekedy dal povedať. Potom častejšie, keď bol opitý, začal sa jej okrem vulgárnych nadávok aj vyhrážať zabitím a niekedy ju aj udrel po tvári, avšak ona nikdy nebola u lekára alebo na polícii. Opakovane ju aj bil a kopal do zadku. Ona z obavy o svoj život ušla k svojej mame, čo sa opakovalo viackrát. Začiatkom decembra 2005 od nej pod vplyvom alkohol žiadal vrátiť peniaze, ktoré jej daroval, keď sa brali, a aj 5.000,- Sk. V ten deň mu dala retiazku a keď si dávala dole náušnice, prišiel ku nej s nožom a povedal, že jej odreže ucho. Keď ju niekedy v roku 2005 zbil rukami po chrbte, mala modrinu, ktorú ukázala mame ale k lekárovi nešla. Naposledy, keď prišiel domov opitý, rozbil jej hraciu skrinku, kde mala šperky a ona z obavy pred obžalovaným ušla k svojej mame, kde aj zostala. Dňa 09.01.2006 večer zamkli s mamou vstupnú bráničku do dvora a boli s mamou v spálni. Okolo 20:15 hod. niekto zazvonil, na čo sa jej mama išla spýtať, kto tam je, na čo jej obžalovaný povedal, že hľadá ju, pričom jej mama povedala, že svedkyňa - poškodená je u nej ale nechce ho vidieť. Preto obžalovaný začal búchať na dvere a okná domu a tak obžalovanému jej mama otvorila dvere a on chcel vojsť dnu ale mama obžalovaného vytlačala von. Svedkyňa - poškodená a jej sestra D. prišli svojej mame na pomoc a spoločne obžalovaného vytlačili z dverí a tieto zamkli. Obžalovaný potom ešte silno búchal na dvere a okná s tým, že jedno z nich rozbil. Oni zavolali policajtov, ale tí kým prišli, bol už obžalovaný preč. Tiež jej v ten večer povedal, že ju zabije, kúpi truhlu a pochová ju. Má strach z jeho správania a o správaní svojho manžela hovorila svojej mame a sestre.

Nakoľko svedkyňa - poškodená N. U., matka svedkyne - poškodenej J. E. zomrela, súd v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.08.2018 prečítal jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 10.01.2006, kde uviedla, že je majiteľkou rodinného domu na J. I. XX T. S.. jej dcéra J. sa vydala za obžalovaného, s ktorým žila v spoločnej domácnosti. Po nejakom čase začal obžalovaný požívať alkoholické nápoje a pod ich vplyvom začal napádať jej dcéru, vyhrážať sa jej zabitím a nadávať do debilných a to aj pred svedkyňou - poškodenou. Dcéra J. preto niekoľkokrát prišla za ňou domov a ostala u nej, pričom po nejakom čase pre ňu obžalovaný prišiel a prosil, aby sa vrátila domov. Podobné situácie sa opakovali veľa krát. Dcéra J. k nej prišla a hovorila, že ju obžalovaný zbil alebo že ju kopal do zadku. Asi pred dvoma mesiacmi prišla J. E. k nej domov a ukázala jej, že má celú ruku zmodretú. Taktiež keď bol obžalovaný opitý, pýtal od jej dcéry peniaze, čo jej pri svadbe dal a tiež sa obžalovaný svojej manželke vyhrážal, že jej odreže ucho aj s náušnicami. To jej povedala jej dcéra. Naposledy prišla jej dcéra J. k nej domov v sobotu 07.01.2006 s tým, že obžalovaný ju vyhnal z domu a poslal pre zlato, ktoré jej daroval a tiež sa jej vyhrážal, že ju zabije. Dňa 09.01.2006 bola večer zamknúť vchodovú bráničku. Večer asi okolo 20:15 hod. počuli zvonček a keď sa svedkyňa - poškodená N. U. opýtala, kto je, obžalovaný sa jej predstavil menom a opýtal sa jej, či je doma jeho manželka J., na čo mu svedkyňa - poškodená odpovedala, že áno, ale keď je opitý, nech ide domov. Obžalovaný však chcel, aby mu ju ukázala a keďže silno búchal na dvere a svedkyňa - poškodená sa bála, aby ich nerozbil, otvorila mu ich a ukázala mu J.. Obžalovaný sa chcel dostať do vnútra ale na to otvorila jej druhá dcéra D. a pomohla svedkyne - poškodenej obžalovaného z dverí vytlačiť. Obžalovaný potom ešte chodil okolo domu, búchal na dvere a okná a jedno z nich sa mu podarilo rozbiť. Keď obžalovaný z dvora neodchádzal a búchal ďalej na dvere a okná, pričom vonku nadával, zavolala políciu. Kým prišli policajti, obžalovaný z jej dvora odišiel a ona policajtom ukázala rozbité okno a dvere. Uplatnila si nárok na náhradu škody za sklenenú výplň a poškodené vchodové dvere, ktorú odhadla na asi 4.000,- Sk.

Obžalovaný k výpovedi tejto svedkyne - poškodenej uviedol, že nie je tom celkom tak, ako vypovedala svedkyňa - poškodená N. U.. Manželku nikdy neudrel a ona sama často a bez dôvodu odchádzala z domu a on ju musel hľadať. Búchal na okno a dvere, pričom to okno prasklo ale on ho nechcel rozbiť. Keď rozbil okno, oni v dome rozsvietili a povedali, aby išiel preč, čo urobil. Oplotenie preskakoval tak, ako to robil v minulosti, keď chodil za svojou manželkou. Rovnako cez plot skákala jeho manželka. On ju nikdy neudrel a keď ju chytil za ruky, urobil to len preto, že ho chcela udrieť jeho manželka.

Svedkyňa D. N., sestra svedkyne - poškodenej J. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že bolo asi pol deviatej večer, kedy obžalovaný preskočil bráničku. Oni mu neotvorili a len mu zakričali, nech ide domov, lebo je opitý. Obžalovaný však búchal na okno, ktoré rozbil. Keď rozbil okno a poškodil dvere, svedkyňa mu spolu s matkou otvorili a zavolali na políciu. Dvere svedkyňa iba držala, aby obžalovaný nevošiel dnu, ale z dverí ho nevytláčala. Podľa svedkyne bol obžalovaný opitý, lebo sa tackal. V ten večer bola doma ona, jej sestra J., jej mama N. U. a aj jej desaťročný syn. Jej sestra J. k nej prišla domov, lebo sa predtým s obžalovaným pohádali. Sestra sa jej zdôverovala, že obžalovaný sa

k nej správa agresívne, že sa jej vyhrážal, že jej odreže ucho. Podľa svedkyne, obžalovaný v ten večer nezvonil, len začal rovno búchať na dvere.

Obžalovaný k výpovedi tejto svedkyne povedal, že v ten večer mal vypité a škodu na dverách zaplatil.

Znalkyňa z odboru Psychológia PhDr. Gabriela Kernová vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch písomného znaleckého posudku, ktorý o osobe svedkyne - poškodenej J. E. vypracovala v prípravnom konaní. Z výsledkov vyšetrovania svedkyne - poškodenej J. E. usúdila, že sa jedná o osobnosť zaostalú, jej intelektová úroveň zodpovedá pásmu stredne ťažkej debility. Má flegmatický temperament a je pokojnej a nekonfliktnej povahy. Svedkyňa - poškodená je schopná správne vnímať a reprodukovať prežitú udalosť. Jej výpoveď sa podľa súdnej znalkyne javí ako vierohodná, u svedkyne - poškodenej nezistila sklony k vymýšľaniu a nepredpokladá ovplyvnenie jej výpovede inou osobou. Svedkyňa - poškodená v čase vyšetrovania prejavovala kladný vzťah k obžalovanému so záujmom zachovať manželstvo. Svedkyňa - poškodená netrpí syndrómom týranej osoby. Prežitú udalosť považuje znalkyňa za jednoduchý materiál na zapamätanie. Svedkyňa - poškodená je dobre socializovaná. Znalkyňa zistila u svedkyne - poškodenej dobre zachovanú schopnosť všeobecnej a špecifickej vierohodnosti. Vychádzala pritom z toho, že svedkyňa - poškodená J. E. v prípravnom konaní ako aj pri jej vyšetrovaní vypovedala o prežitých udalostiach konzistentne. Pri svojej mentálnej výbave nemá dostatočné kombinačné schopnosti na to, aby si mohla tento príbeh vymyslieť. Znalkyňa u svedkyne - poškodenej nezistila prejavy zveličenia, jej psychický stav bol pokojný, bez zvýraznenia nejakých emócií a úzkosti a sama uviedla, že nepocituje, že by konanie jej manžela zanechalo na jej zdraví nejaké následky. Súdna znalkyňa nemá z čoho usudzovať zveličovanie. Opis udalostí svedkyňou - poškodenou pri vyšetrovaní bol spontánny a nejavil známky naučenosti.

Znalkyňa z odboru Psychiatria MUDr. Anna Uhrová na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný v čase vyšetrovania trpel depresívnou poruchou, ktorá sa u neho prejavovala depresívnym ladením, zvýšeným napätím a stavmi úzkosti. Obžalovaný v čase činu mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať. V prípade opitosti sa jednalo iba o opitú jednoduchosť, maximálne stredne ťažkého stupňa, pri ktorej bola iba čiastočne a nie podstatne znížená jeho ovládacia schopnosť. U obžalovaného nezistila chorobnú závislosť na alkohole a ani na iných návykových látkach. Agresívne správanie voči jeho manželke pod vplyvom alkoholu mohlo podľa znalkyne prameniť zo zvýšenej dráždivosti a odbúrania zábran, ktoré sú štandardným prejavom opitosti. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania, jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť a znalkyňa nenavrhuje ochranné liečenie. Podľa znalkyne, mohla jeho agresívne správanie prolongovať dlhodobá frustrácia z toho, že vývoj manželstva neprebíha podľa jeho očakávaní a pri neinformovanosti o zdravotnom stave jeho manželky sa obžalovaný ocitol v situácii, s ktorou sa nevyrovnal.

Súd tiež na tomto hlavnom pojednávaní prečítal obsah znaleckého posudku č. 12/2006 vypracovaného znalkyňou MUDr. Annou Uhrovou a znalecký posudok znalkyne PhDr. Gabriely Kernovej, pričom závery týchto písomných znaleckých posudkov zodpovedajú obsahu výpovedí týchto znalkyň na hlavnom pojednávaní.

Súd tiež oboznámil odborné vyjadrenia spoločnosti Drevointeriér Kežmarok a Sklenárstvo, z ktorých vyplynulo, že oprava vchodových dverí by stála 500,- Sk a sklenej výplne 175,- Sk. Z poštového peňažného poukazu vyplýva, že obžalovaný zaslal svedkyňu - poškodenej N. U. dňa 27.01.2006 sumu 4.000,- Sk. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva opis priestoru pred rodinným domom na ulici J. T. K. S., bráničky a vstupných vchodových dverí. Súčasťou ohliadky miesta činu je aj 9 čiernobielych fotografií zachytávajúcich predmet ohliadky, pričom na fotografiách č. 6 a č. 9 je zachytené poškodenie dverí a skla.

Zo správy o povesti vypracovanej obcou S. dňa 24.01.2006 vyplýva, že podľa udania manželky obžalovaného, tento mal často popíjať alkohol a mal byť k nej agresívny, preto býva u mamy. Z aktualizovanej správy o povesti obžalovaného vypracovanej obcou S. vyplýva, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti so svojou mamou F., sestrou T. a svojimi maloletými deťmi D. a J.. Obžalovaný je rozvedený, deti boli zverené do jeho starostlivosti, je zamestnaný a obci má dobrú povesť. Alkoholické nápoje nepožíva a komisiou verejného poriadku v obci riešený nebol. Z pracovného posudku vypracovaného jeho zamestnávateľom v prípravnom konaní vyplýva, že obžalovaný pracuje ako tesár, pracovnú činnosť vykonáva zodpovedne, pracovnú disciplínu dodržiava. Z aktuálneho odpisu registra

trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6P 48/2016 vyplýva, že obžalovaný podal dňa 05.04.2016 návrh na rozvod manželstva. Rozsudkom č.k. 6P 48/2016 zo dňa 15.06.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.07.2017 súd manželstvo obžalovaného a svedkyne - poškodenej J. E. rozviedol, maloleté deti D.G. E. a J.S. E. zveril do osobnej starostlivosti obžalovaného a svedkyňu - poškodenú zaviazal prispievať na výživu maloletých detí sumou po 40,- Eur mesačne na každé dieťa. Zároveň súd týmto rozsudkom upravil styk svedkyne - poškodenej s maloletými deťmi.

Súd vykonal dokazovanie tými dôkazmi, ktoré navrhli strany trestného konania a ktoré vzhľadom na rozsah dokazovania a obsahovú stránku jednotlivých dôkazov považuje za dostatočné na to, aby ustálil záver, aký skutok sa stal, či tento skutok je trestným činom, či ho spáchal obžalovaný a či je obžalovaný za toto svoje konanie trestne zodpovedný. Súd pritom vyhodnocoval každý z dôkazov samostatne z hľadiska jeho váhy a informačnej hodnoty ale zároveň v procese hodnotenia všetkých jednotlivých dôkazov tieto vzal do úvahy v celom súhrne.

Obžalovaný svoju trestnú činnosť popieral, pričom jeho obrana bola založená na skutočnosti, že mal snahu o udržanie manželského vzťahu a konanie, ktoré uvádzala svedkyňa - poškodená si táto vymyslela. Konanie obžalovaného opísané v skutkových vetách výrokovej časti tohto rozsudku je plne opísané vo výpovedi svedkyne - poškodenej J. E. a tiež svedkyne - poškodenej N. U., ktoré opísali správanie sa obžalovaného voči svojej manželke a dôsledky tohto jeho správania v podobe modrín na tele J. E.. Vo vzťahu k udalostiam uvedeným v skutku v bode dva výrokovej časti tohto rozsudku vyplýva konanie obžalovaného nielen zo zhodných svedeckých výpovedí svedkyne J. E. ale aj svedkyne D. N. a svedkyne - poškodenej N. U., ktoré zhodne, do detailov a bez akýchkoľvek diskrepancií opísali správanie sa obžalovaného dňa 09.01.2006 vo večerných hodinách vo dvore rodinného domu patriaceho N. U., v ktorom sa okrem nej nachádzala aj J. E. a D. N.. Napokon toto svoje správanie opísal aj obžalovaný, ktorý však nepovažuje toto svoje správanie za rozporné zo zákonom, hoci podľa názoru súdu, ktorý sa stotožnil s názorom prokuratúry, toto jeho konanie napĺňa všetky znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Dôveryhodnosť výpovede svedkyne - poškodenej z prípravného konania, z ktorej súd vychádzal aj na hlavnom pojednávaní vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku znalkyne PhDr. Gabriely Ketrnovej, ktorá u svedkyne - poškodenej nezistila žiadne sklony k vymýšľaniu alebo skresľovaniu prežitých udalostí a paradoxne jej mentálna retardácia neumožňuje, aby si svedkyňa - poškodená mohla vymyslieť tak zložitú konštrukciu správania sa obžalovaného.

Predovšetkým súd, vychádzajúc z právne záväzných názorov odvolacieho súdu vyslovených vo všetkých zrušujúcich uzneseniach vydaných v tejto trestnej veci, skutok, ktorý je v obžalobe prokuratorky uvedený ako jeden celok, rozdelil do dvoch samostatných skutkov. Prvá časť konania obžalovaného právne kvalifikovaná ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015 je dokonaná tým, že svedkyňa - poškodená naposledy odišla k svojej matke N. U. dňa 07.01.2006 a tam aj ostala. Konanie, ku ktorému došlo dňa 09.01.2006 je samostatným konaním obžalovaného posúdením ako samostatný skutok majúci povahu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Vo vzťahu k druhému skutku súd v súlade s právne záväzným názorom odvolacieho súdu doplnil dátum narodenia svedkyne - poškodenej N. U., a to aby zvýraznil, že sa jednalo o osobu vyššieho veku. Na strane druhej súd aj v súlade so závermi trestno - právneho kolégia Krajského súdu v Prešove konštatuje, že súvislosť s vekom chránenej osoby musí vyplývať zo skutkových okolností prejednávanej veci a tie musia byť zachytené v skutkovej vete rozsudku. Bez uvedenia takýchto skutkových okolností, ktoré sa týkajú tejto chránenej osoby nie je možné skutok za použitia tohto kvalifikačného momentu posúdiť ako spáchaný voči chránenej osobe, v tomto prípade voči osobe vyššieho veku. Uvedenie dátumu narodenia tejto osoby nestačí, pretože nevyjadruje súvislosť so skutkovým dejom a okolnosťami skutku ale len to, že sa jedná o chránenú osobu. Súd nezistil, že by na konanie obžalovaného opísané v druhom skutku výrokovej časti tohto rozsudku mal vplyv vek svedkyne - poškodenej N. U.. Svedkyňa D. N.Á. poprela tvrdenie svedkyne - poškodenej N. U., že by obžalovaný tlačil dvere dovnútra a ak sa pokúšal dnu dostať, zabránila mu v tom práve táto svedkyňa, ktorá v tom čase nebola chránenou osobou. Uvedené skutkové okolnosti mali vplyv na zmenu právnej kvalifikácie skutku, kedy súd pri právnej kvalifikácii vypustil ods. 3, písm. a) ustanovenia § 194 Trestného zákona.

Preto súd na základe týchto dôkazov uznal obžalovaného za vinného tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Trest má byť vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu našej spoločnosti a prevýchovu páchatela, pričom súčasne iných odradí od páchania trestných činov a vyjadrí morálne odsúdenie páchatela.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život /§ 36 písm. j) Trestného zákona/. Nakoľko súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 1:0, v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby upravenej v ustanovení § 208 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2015 /od 7 rokov do 15 rokov/ o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby od 7 rokov do 12 rokov a 4 mesiace.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu. Aj podľa judikatúry ESLP má obvinený právo na to, aby o jeho trestnom obvinení bolo rozhodnuté v primeranej lehote. Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabraňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty. Bráni tiež tomu, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude. Primeraná lehota na konanie v trestných veciach sa v dôsledku mimoriadne citelného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovanej veci. (nález ÚS SR z 22. 06. 2010, sp. zn. III. ÚS 102/10-31).

Od spáchania skutku, resp. od podania obžaloby uplynulo viac ako 12 rokov. Navyše predmetom konania a teda aj dokazovania je posudzovanie spáchania jedného zločinu, pri ktorom rozsah dokazovania neindikuje takú náročnosť veci, aby bolo potrebné o nej konať a rozhodovať tak dlhú dobu. Obžalovaný sa zúčastňoval hlavných pojednávaní a teda hlavné pojednávania nemuseli byť, resp. nemali byť odročené z dôvodu na strane obžalovaného. Ako vyplýva z vyššie citovaného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, dĺžka konania je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces, ktorý je zase súčasťou právneho štátu, za ktorý sa Slovenská republika v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyhlásila. To, že dĺžka konania bola ovplyvnená súdom vyplýva aj zo štyroch zrušujúcich uznesení odvolacieho súdu, kde boli opakovane súdu vytýkané rovnaké nedostatky.

Uvedené konanie svojou dĺžkou neprímeraným spôsobom odporuje článku 48 ods. 2 Ústavy a článku 6 ods. 1 Dohovoru a zasiahlo do práva obžalovaného na spravodlivý proces. Došlo tak ku vzniku situácie, kedy by uloženie trestu v zákonom stanovenej a súdom upravenej trestnej sadzbe predstavovalo pre obžalovaného neprijateľnú formu trestnej represie nezodpovedajúcu zásadám právneho štátu. Preto súd v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona v spojení s článkom 6 ods. 1 a článkom 13 Dohovoru považuje túto okolnosť za tak významnú, že rozhodol o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu, pretože použitie trestnej sadzby stanovenej zákonom za situácie, keď trestné konanie vedené voči obžalovanému bolo neprímerane dlhé a trest uložený v zákonnej výške s tak výrazným časovým odstupom od spáchania skutku by bol pre obžalovaného neprímerane prísny. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje podľa presvedčenia súdu aj trest kratšieho trvania. V tomto prípade súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a ani priestupkovo postihnutý, teda jedná sa o bezúhonnú osobu, ktorej prvý konflikt so zákonom nastal až v tejto prejednávanej trestnej veci. Preto súd považuje trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov bez jeho nepodmienečnej formy za primeraný a zákonný. Tento trest vyjadruje všetky aspekty účelu trestu z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie a bude predstavovať pre obžalovaného dostatočnú výstrahu pred ďalším páchaním podobnej trestnej činnosti. Uloženie prísnejšieho nepodmienečného trestu u doposiaľ netrestaného páchatela s

tak dlhým časovým odstupom od spáchania trestného činu by bolo v rozpore so zásadami primeranosti trestu. Súd tiež zohľadnil aj následok činu, kedy po spáchaní tohto zločinu mal obžalovaný so svojou manželkou dve deti, ktoré boli po rozvode zverené do starostlivosti obžalovanému, ktorý sa o nich stará a ako pracujúca osoba zabezpečuje ich výživu a materiálne potreby. Uloženie trestu v zákonnej výmere, čo by bolo nevyhnutne spojené s výkon trestu odňatia slobody v niektorom z ústavov na výkon trestu by neprimerane zasiahol rodinu obžalovaného, najmä jeho maloleté deti.

Na strane druhej súd musel zohľadniť aj tú skutočnosť, že obžalovaný spáchal zločin. Preto súd, hoci nepovažuje za potrebné uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, považoval za nutné, aby bol obžalovaný pod dohľadom probačného a mediačného úradníka a určil mu skúšobnú dobu v maximálnej zákonnej dĺžke, počas ktorej bude môcť obžalovaný preukázať vedením riadneho spôsobu života, že toto jeho konanie malo iba výnimočný charakter a akejkolvek trestnej činnosti sa bude v budúcnosti vyhýbať. Nakoľko súd uložil probačný dohľad, v súlade s ustanovením § 51 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanému v rámci probačného dohľadu v trvaní 5 rokov obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, nakoľko jeho trestná činnosť bola páchaná v súvislosti s užívaním alkoholu. Toto obmedzenie môže podľa názoru súdu priaznivo prispieť k prevencii pred ďalšou trestnou činnosťou zo strany obžalovaného. Uvedené skutky obžalovaný spáchal pod vplyvom alkoholu a aj keď u neho nebola znaleckým skúmaním zistená žiadna forma závislosti je zrejme, že požitie alkoholu u neho potencuje agresívne prejavy správania.

Nakoľko poškodená J. E. si náhradu škody neuplatnila a N. U., ktorá si uplatnila nárok na náhradu škody, obžalovaný škodu v plnom rozsahu nahradil ešte v prípravnom konaní, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.